

שבט־אדר א' תשס"ג | פברואר 2003 < גיליון 59 (המחיר 44 ש"ח)

חסע צעיר

כוכב טורף

למה כוכב ים מחסל
מושבת אלמוגים שלמה?

אופנוע שלג

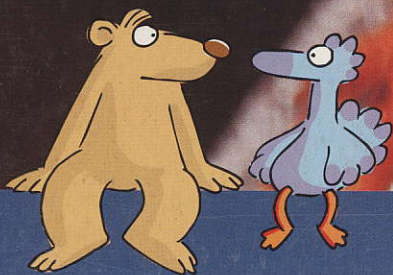
איפה נוסעים בחורף
על אגם קפוא?

ילדה קדושה

מתי ילדה קטנה
הופכת לאלה?

דוב מצויר

איך מציירים את
ארתור ובלו?

חבית חסע אחר

מתנה למנויים: כרטיסי כניסה חינם לאתרים נבחרים

לא קל להיות

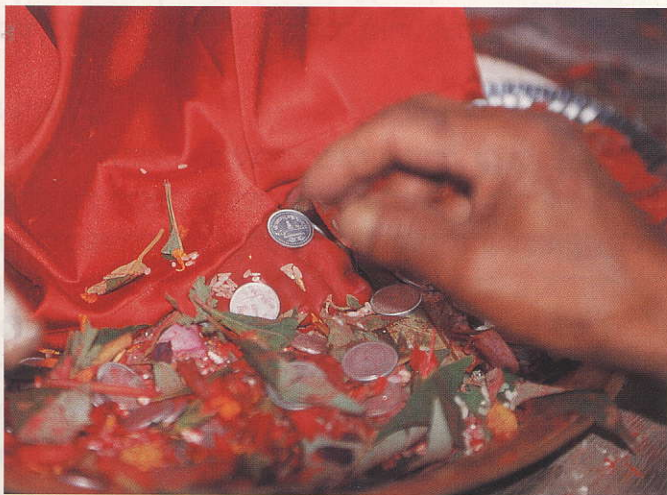
תארו לעצמכם שהייתם אלים, ואסור היה לכם לצאת מהבית כדי שלא תיפצעו... בנפאל מאמינים, שילדה צעירה יכולה להיות אלה קדושה שיש לשמור עליה מכל משמר

כתב וצילם < יותם יעקבסון

למה חלים עליה איסורים רבים כל-כך, ופעמים רבות אפשר לראות אותה עומדת בחלון ביתה וצופה בערגה בילדים המשתוללים בחוץ.

האלה אינה פוחדת

כשהקומארי מפסיקה להיות **אלה-חיה**, האלה בוחרת ילדה אחרת במקומה. אז מתחיל התהליך המורכב והארוך

רגליה של הקומארי, צבועות באדום, מונחות בקערה עם פסל ופרחים

של זיהוי הקומארי החדשה. כדי להשתתף בתהליך זיהוי הקומארי, הילדות צריכות לענות על דרישות קפדניות – למשל, תאריך לידה מסוים. בנוסף, המקומיים מאמינים שהאלה תבחר רק בגוף של **ילדה יפה** כדי להיפגש לתוכו. הילדות צריכות להיות בעלות נתונים גופניים מדויקים מאוד: צבע העיניים וצורתן, הקול, צורת השפתיים, גודל

א ביה של הקומארי דוי הזדרז לאפר את בתו ולהלבישה בבגדי החג המפוארים. עוד מעט יהיה עליו לקחת אותה אל קבלת הפנים, שבה תברך את בני העיר. זה היה יום מיוחד, אחד מששת הימים היחידים בשנה שבהם מותר לה לצאת מהבית. גם במהלך ששת הימים הללו אסור לה **לרוץ ברחובות** ולשחק. הקומארי יוצאת מביתה על זרועותיו של אביה, מושבת על גבי במת כבוד, ומיד עם תום הטקס נלקחת בחזרה הביתה.

רק לא להיפצע!

הקומארי דוי היא האלה הצעירה – בנפאלית, פירוש המלה "קומארי" הוא "הצעירה", ו"דוי" זה "אלה". לפי האמונה המקומית, רוח של אלה טובה ומגינה נכנסה לגופה של הילדה והפכה אותה לקדושה, וכעת יש לחלוק כבוד לילדה ולשמור עליה מכל משמר. מיד אחרי שמזהים את הילדה שבגופה שוכנת האלה, היא ובני משפחתה עוזרים אל מבנה מיוחד בעיר פאטן הנקרא "קומארי באהאל" (מעון הקומארי).

בדרך כלל ילדה נבחרת להיות קומארי בגיל ארבע או חמש, ומשמשת בתפקידה עד גיל 12-15. היא מאבדת את קדושתה כשהיא מדממת, עקב קבלת המחזור או מסיבה אחרת. אז, לפי האמונה, עוזבת רוח האלה את גופה. זוהי אחת הסיבות לכך שמרגע שהגיעה אל משפנה החדש, אסור לקומארי לצאת ממנו: הרי **בחוץ אפשר להיפצע!** אסור לה ללכת לחברות, ואם היא רוצה לשחק אתן, הן צריכות לבוא אליה. גם לבית-הספר אסור לה ללכת, והיא לומדת בבית עם מורות פרטיות. לא תמיד הקומארי מבינה

אלה

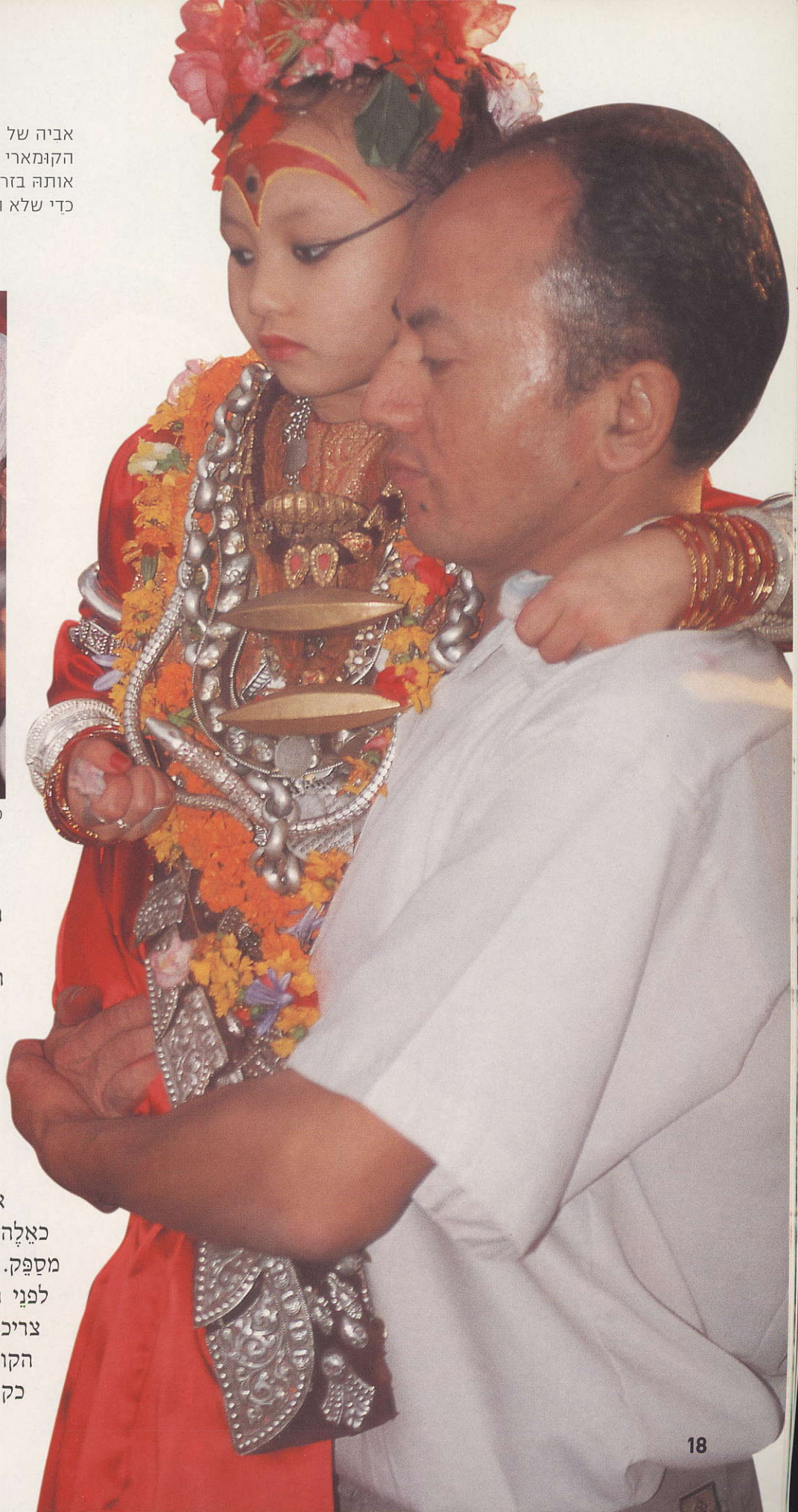

הקומארי דוי בבגדי
חג. היא יוצאת
מפתח הארמון רק
בחגים דתיים

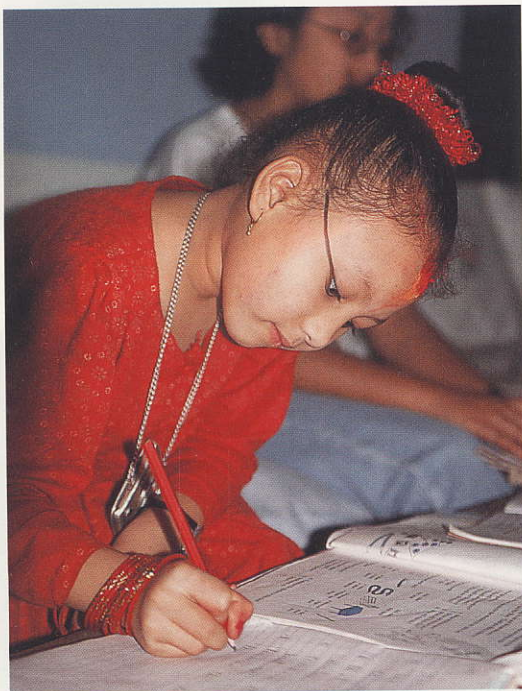
אביה של
הקומארי נושא
אותה בזרועותיו,
כדי שלא תיפצע

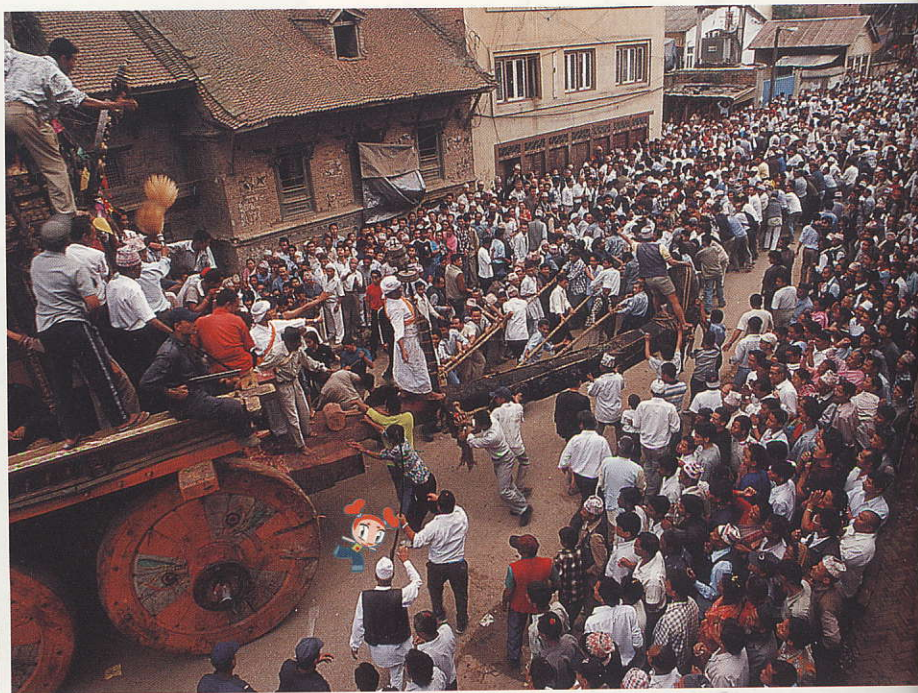
פולם רוצים לתת לקומארי מתנות

האוזניים, גובה המצח ועוד.
אבל המראה הוא רק התנאי
הראשון לזיהוי הקומארי. בשלב הבא
מכניסים את כל המועמדות לחדר
אפל. **כֹּהֲנֵי הָדָת** חובשים מסכות
מבהילות ומשמיעים קולות
מפחידים. הילדה שמתייחסת
בביטול להפחדות היא, פנאקה, זו
שהאלה נכנסה לגופה, כי אלה
אמיתית הרי לא תיבהל ממעשי שטות
כאלה. אבל גם **המבחן המפחיד** הזה אינו
מספיק. כדי להיות בטוחים בזיהוי, מציגים
לפני הילדה חפצים שונים, שמתוכם היא
צריכה לבחור את חפציה של הקומארי
הקודמת. אם היא מצליחה, היא מופרת
כקומארי החדשה.

הקומארי לומדת בבית, בעזרת מורים פרטיים

התהלוכה הגדולה חולפת על פני הבמה שעליה יושבת הקומארי

(הצבועות אדום ומונחות בתוך קערה גדושה פספס ופרחים) ולזכות בברכתה. הקומארי הקטנה יושבת על **פס הכבוד** כשהבטת פניה אינה משתנה. היא נראית כאילו העיניים הסוערים מסביב בכלל לא נוגעים לה. בתום האירוע מחזירים אותה הביתה במהירות.

כשרוח האלה עוזבת את הקומארי, חוזרת הילדה המקודשת להיות ילדה רגילה. קומארי חדשה נבחרת במקומה, והיא ובני משפחתה צריכים לעזוב את המשכן המיוחד ולשוב לביתם. עכשיו שוב מותר לה ללכת לבית הספר ולצאת לשחק עם חברים בחוץ.

לא קל להיות **סגורה בארמון**, ולצפות במתרחש בחוץ רק דרך חלון. אבל גם לא קל להיות ילדה-אלה מפונקת, שכולם דואגים לה, ואחרי-כך לחזור להיות ילדה רגילה, כמו כולן. ואתם, מה לדעתכם עדיף להיות? ☺

כולם רוצים להגיע אל הקומארי

לקומארי מותר ליצאת מביתה רק בחגים דתיים. במהלך החגים מתקיימות **תהלוכות גדולות**, שבהן גוררים התושבים עגלות עצומות ובתוכן פסלי האלים. מפיון שבמועדים אלה חולקים התושבים כבוד לכל האלים, הרי שגם הקומארי, האלה החיה, צריכה להיות שם.

מה, באמת?

לפי האמונה, האלה

בוחרת בילדות בעלות מראה מסוים. ואכן, בתמונות מתקופות שונות אפשר לראות עד כמה הילדות האלות דומות זו לזו.

לכבוד המאורע מלביש אביה של הקומארי את בתו בגדים חגיגיים, עונד לה תכשיטים רבים ושזור פרחים בשערה. אז הוא מניף אותה בזרועותיו ונושא אותה אל במת אבן הממוקמת

לצד אחד הרחובות הראשיים בעיר. התהלוכה הגדולה – עגלות עם **פסלי האלים** ומאחוריהן כל תושבי העיר – חולפת על פני הבמה. המונים נדחקים כדי להגיע אל הקומארי, להעניק לה מתנות, לנשק את כפות רגליה